

Procurila najve a vojna tajna svih vremena!

Date 07/04/2017 Views 703 By admin

User Rating: 0 (0 votes)

Gospodin Marshall Gardner iz Aurore, Illinois, je svojevremeno podnio prijavu za patent Ameri koj Federalnoj Agenciji za Patente. Nakon dugogodišnjeg istraživanja dao je znanstveno utemeljenje teoriji koja potpuno odudara od uvriježenog mišljenja javnosti. Nakon 18 mjeseci, 5. prosinca 1914. Ameri ka Agencija mu je odobrila patent broj 1096102 i izdala znanstveni certifikat o valjanosti teorije

Prva verzija teorije izašla je kao knjiga na 240 stranica. Osam godina kasnije, isti autor, nastavlja i da prikuplja dokazni materijal iz područja astronomije i polarnih ekspedicija, objavljuje novo izdanje knjige na 450 stranica. Godina je 1920.

Naslov knjige je: "Putovanje u unutrašnjost Zemlje" s podnaslovom "Jesu li polovi zaista otkriveni". Patent, a i knjige, postaju povjerljivom vojnom tajnom. Neki tvrde "najpovjerljivijom" svih vremena.

Sve ovo nam daje povoda da se zamislimo nad vlastitom agresivnošću i sebi nošću. (Bilo da pri a o svjetovima u unutrašnjosti ostaje samo pri a i ništa više, ona nas kao takva upozorava da duhovno superiornija bi a ne žele s nama dijeliti isti prostor. Dok se emocionalno i duhovno ne pro istimo.)

U početku, prije 4-5 milijardi godina, Zemlja je još uvijek bila šire a lopta super-vrućeg rotirajućeg plina. Postupno se počela skupljati dok se hladila. Zakoni fizike traže da se plinovi koji se hlade zgušnjavaju. Samo-centriraju a gravitacijska sila je smanjivala dijametar plinovite lopte ... ali do određene točke.

(Upravo na ovom mjestu nastaje razlika između Gardnera i stare teorije o formiranju naše Planete. Ta teorija govori da se to zgušnjavanje nastavilo sve dok Zemlja nije postala tekuća u središtu. Prema Gardneru, ovaj scenarij vrijedi samo za velika svemirska tijela, ponajprije sunca. Ali, to ne vrijedi za tipične planete.)

Drugi faktor je centrifugalna sila. I dok gravitacija nastoji uvući sav materijal prema centru, postoji i suprotna sila. Centrifugalna. Dvoboj dvije prirodne sile ide do momenta dok se ne postigne ravnoteža. Prema Gardneru, on nastaje kad se formira sfera polumjera 8.000 milja.

Dalje. Centrifugalna sila ima još jednu karakteristiku koju ne treba smetnuti s uma. Uzmimo primjer vode u kadi. Okupamo se. Dignemo čep. Voda se prazni iz kade. Oko rupe se ubrzo stvori vir (vortex):

prazan prostor s ubrzano-rotirajućim materijalom. Primijenimo isti princip na našu Planetu u doba dok se stvrdnjavala.

Na desnim rotacijskim završecima (danas ih zovemo “polovima”), centrifugalna sila je bila znatno slabija nego na Ekvatoru. Stoga je na ekvatoru ova sila zadržala vrste materijal u radijusu od oko 8.000 milja. Idući ka polovima bila je manje uspješna i kontrakcije su prestale 1.400 milja pred polarnim regijama.

Zaključak? Prirodnim kompromisom naša Planeta je nastala kao šuplja lopta s polarnim otvorima od 1.400 milja (2.000 kilometara)!

I još dalje. Gardner tvrdi da je u samom centru ove lopte, proporcionalno mala središnja lopta (“unutrašnje sunce”). Između zemljine kore i središnjeg sunca je raspoloživi slobodni prostor. Dokazi se ponovo naslanjaju na karakteristike centrifugalne sile. Naime, ona ne samo da je slaba na polovima, nego je slaba i u samom središtu rotacije.

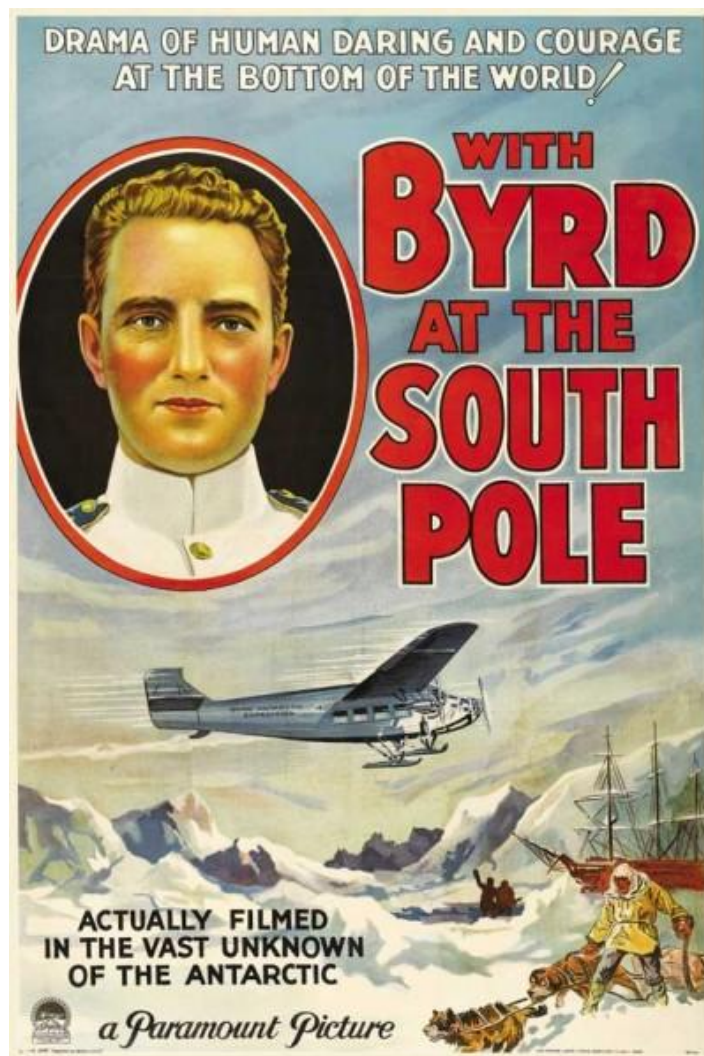
(Sjetim se sedamdesetih, dođe Ivanka u posjetu, mi upalimo gramofon na najjače, mama zatvara uši. Kad malo bolje pogledamo gramofon, primijetimo da je u središtu uvijek bilo prašine. Okrenimo gramofon na “78” sve će se razletjeti osim prašine u središtu rotacije. To je ta slaba centrifugalna sila.)

Bazirano na njegovim studijama planetarne nebule kroz observatorijske fotografije, Gardner je zaključio:

- Tvrdi Zemljin omotač je debeo oko 800 milja, – Polarni otvori su oko 1.400 milja široki,
- Gravitacijsko centralno sunce u planetarnom centru je promjera 600 milja,
- Konstantni sudar toplog s hladnim polarnim zrakom uzrokuje stalnu pokrivenost polarnih otvora s višeslojnim gustim oblacima.

U nastavku, ispitivanjem niza polarnih ekspedicija, nametnule su se nove misterije, kao:

- Dramatično poboljšanje klime što se više približava polovima, – Bizarnost uvene Aurore Borealis (riječ je o “sjevernim svjetlima”),
- Ekscentrično ponašanje kompasa približavanjem polovima.
- Dramatično povećanje biljnog i životinjskog svijeta približavanjem polovima,
- Kamenje, drveće, prašina, pelud i blato nađeni na vrhovima ledenih bregova,
- Anomalijsko ponašanje radiovalova u polarnim regijama,
- Gravitacijski porast izmjeren na polarnom vrhu, dovoljan da održava odvojenost slane i slatke vode,
- Čudna situacija sa sjevernim Eskimima, narodom s unikatnim jezikom, čija oralna tradicija kaže da su potekli iz toplih zemalja, još sjevernije, s konstantnom dnevnom svjetlošću,
- Dubina polarnog mora i jako južno strujanje na Arktiku,
- Savršeno očuvani svježi mamuti pronađeni u ledu.

Devetnaestog velja e 1947. admiral Richard Byrd je napustio bazni kamp "Arktik" i odletio sjevernije. Godinama nakon toga ostala su naga anja što se stvarno dogodilo za vrijeme tog povijesnog leta i da li je admiral Byrd zaista letio "iza" Pola u Unutrašnjost te se sreo s naprednijim bi ima koji su mu dali poruku za ovje anstvo.

Uglavnom, po njegovom povratku u Washington, 11. ožujka 1947. on je stavljen pod striktnu kontrolu medicinskog i vojno-sigurnosnog tima. Nije se oglašavao godinama. Bio je vojnik i ponašao se sukladno zapovijedima.

Iz njegovog, navodno, tajnog dnevnika i objašnjenja uz njega idu slijede i odlomci:

"Tijekom svog arkti kog ljeta od 1.700 milja" iza "sjevernog pola, radiom je javio da je ispod video, ne snijeg i led, ve kopno prekriveno planinama, šumama, zelenom vegetacijom, jezerima i rijekama ... a na proplancima je zapazio udne životinje koje su ga podsjetile na mamute ...

U sije nju 1956. admiral Byrd je vodio još jednu ekspediciju, ovaj put na Antarktiku i tamo je ušao 2300 milja "iza" južnog pola. Radio izvješ e iz tog doba kaže da je Byrd izjavio da je "... naša ekspedicija otkrila ogromno neistraženo novo tlo ... podru je iza pola je središte velike nepoznanice."

Za desetak dolara se, 45 godina nakon posljednjeg Byrdovog putovanja, može na i u prodaji knjiga pod naslovom "A Let to the Land Beyond the North Pole – Missing Diary of Admiral Richard Byrd".

Središnji momenat knjige je sljede a pri a:

"Želimo vam dobrodošlicu na našim prostorima, admirale", obratio mi se ovjek kome se iskustvo ogledalo na licu. Sjedio je za dugim stolom. Sklopio je prste i nasmiješio se. Govorio je tiho i nastavlja: "Pustili smo vas da u ete zbog vašeg karaktera i zbog toga što ste poznati na površini, admirale."

"Na površini?", Zaustio sam.

“Da, vi ste u podru ju Ariane, u unutrašnjosti Zemlje. Ne emo odugovla iti s vašom misijom i otpratit vas uskoro natrag na površinu. A sada bih vam, admirale, želio re i zašto ste ovdje. Naše zanimanje za površinu je poja ano kada je vaša rasa eksplodirala prve atomske bombe nad Hirošimom i Nagasakijem. To je bilo toliko alarmantno da smo poslali naše letjelice, “Flugelrads”, da istraže što je to vaša rasa u inila.”

(Ove letjelice su letjele usporedo i sa savezni kim i nacisti kim zrakoplovima krajem Drugog svjetskog rata. Obje strane su mislile da su ih poslale suprotne strane kao špijunske avione bez posade. Ina e, ova tema se dosta koristila i na TV-u kao nerazjašnena misterija iz prošlog velikog rata.)

“To je sada, ve , povijest. Ali, dopustite da nastavim. Vidite, mi se do sada nismo nikada miješali u vaše rasne i barbarske sukobe. Ali, sada je druga ije. Vi ste ovladali odre enim silama koje nisu za ovjeka, atomskom energijom. Naši izaslanici su ve poslali poruke silama vašeg svijeta. No, one su se oglušile na naša upozorenja. Vi ste danas izabrani da budete svjedok ovdje kako biste se uvjerali da naš svijet zaista postoji. Kao što vidite, naša kultura i znanost su mnogo tisu a godina ispred vaše rase, admirale. “

“Ali, kakve to veze ima sa mnom?”, Prekinuo sam ga.

Njegove o i kao da su duboko prodrle u moj um. Nakon što me studirao nekoliko trenutaka, odgovorio je: **“Vaša rasa je dostigla to ku s koje nema povratka. Neki od vas bi radije uništili itav svijet nego se odrekli vlasti i sile kojom raspolažu ...** Mi smo vas od 1945. pokušali kontaktirati, ali naši naponi su do ekani agresivno ... Na naše letjelice ste pucali ... Sada se, sine moj, priprema velika oluja u vašem svijetu.

Znanost ne e nuditi sigurnost. I sve može završiti u op em kaosu ... Ovaj prethodni rat može biti samo uvod u drugi, mnogo opasniji. Odavde, to možemo sagledati mnogo jasnije nego vi ... U daljoj

budu nosti vidimo da e, iz vaše ruinirane civilizacije, iza i novi svijet koji e potražiti sigurnost kod nas. Kada do e to vrijeme, mi emo vam iza i u susret i pomo i oživljavanje vaš kulture i rase ... **Možda ete, do tada, uvidjeti besmislenost rata i razaranja ... i nakon toga, vaša znanost i kultura e se posvetiti izgradnji novog po etka ...**

A ti se, sine moj, vrati na površinski svijet s ovom porukom.”

ini se da se naš sastanak ovim primakao kraju. Stajao sam za trenutak kao u snu ... ali, znao sam da je ovo bila stvarnost. Iz nekog razloga sam se naklonio, iz respekta, valjda. Moji divni doma ini, koji su me doveli ovdje, ponovno su bili s moje strane. “Ovim putem, admirale”, pokazali su. Okrenuo sam se još jednom prema “u itelju”. Blagi osmijeh na drevnom licu. “Zbogom, sine moj”, rekao je. Mahnuo je i naš sastanak je time bio završen.”

Admiral Richard Byrd, legendarni istraživa Antarktika i južnog pola, navodno je, u svom dnevniku, pisao o posjeti u unutrašnjosti Zemlje ...

Je li mogu e da bi neka od planeta našeg Sun evog sustava mogla biti šuplja? Znanstvenici odlu no odgovaraju: “Ne!”

I što to zna i “šuplja”? Par stotina kilometara radijusa ili nekoliko tisu a? Zar ne bi takva planeta kolapsirala sama po sebi?

Da bi se odgovor promatrao u druga ijem svjetlu, po imo od premisa astronoma. Ako pretpostavimo da je neka planeta, recimo Mars, šuplja, slijedi usporedba sa Zemljom. Sa njenom masom i orbitalnim ponašanjem. Masa je odre ena razli itim eksperimentima izvo enim na našoj matinoj planeti.

Astronomi su polazili od premise da je Zemlja solidna, vrsta masa. Ako bi Mars zaista bio šupalj, onda bi njegova masa bila smiješno mala u odnosu na Zemljinu. Pošto ovo nisu mogli potvrditi, zaklju ili su da Mars nije šupalj. Niti bilo koja druga planeta ili mjesec.

Obrnimo situaciju. Pretpostavimo da je Zemlja šuplja. U tom bi slu aju odstupanje bilo kojeg drugog nebeskog tijela od Zemljine mase bilo uo ljivo. Ali, ta diskrepancija ne postihu. Ergo, onda bi sve nama bliske planete i mjeseci trebali biti šuplji, jer im je orbitalno ponašanje sukladno Zemljinim.

Priklju imo seizmologiju diskusiji. Ona bi trebala potvrditi da li nam je planet šuplji ili ne. I, u stvari, seizmologija decidno kaže da centar Zemlje nije u vrstom stanju. Standardna interpretacija je da mora biti u teku em. Ali, je li to samo interpretacija bazirana na neto no pretpostavljenoj masi Zemlje? Uostalom, rezultati bi bili vrlo sli ni i da postoji šupljina u centru Zemlju koja sadrži samo razli ite plinove.

VENERA

Još prije 110 godina astronomi su uo ili sjajne “polarne kape”. Pokušavali su ovu pojavu povezati za godišnje sezone. Ali, bezuspješno. Venera se jednostavno ponašala druga ije nego što se predvi alo (zašto li kažu da žene potje u s Venere?).

Pretpostavimo da je Venera šuplja i da ima “unutarnje sunce”. Ili, recimo, izvor nuklearne fisije u središtu planete koji, s vremena na vrijeme, izbacuje svjetlost prema polarnim regijama osvjetljavaju i ih.

Dr Barletta, jedan od direktora Društva za Merkur i Veneru Britanskog Astronomskog Društva pisao je po etkom stolje a o ovom fenomenu. Sli no je i sa trenutnim direktorom istoimene sekcije u istom Društvu koji ve desetlje ima piše o ovom udnom i rijetkom fenomenu. Njegovi znanstveni papiri upu uju na enormnu šupljinu unutar Venerinih polova.

MJESEC (Zemljin

Astronomi ve dugo u uporabi imaju termin TLP (Transient Lunar Phenomenon). Njime se identificiraju bizarni fenomeni kod kojih plin, vodena para i raznobojna svjetla izlaze na površinu iz unutrašnjosti Mjeseca.

Objašnjenje? Ovo se smatra anomalijama, odstupanjem od “normalnog”. Pretpostavimo da je Mjesec šupalj i da ima neku vrstu atmosfere unutar, koja povremeno “curi” kroz otvore i tunele prema van, prema površini ... da bi se vratila natrag silom gravitacije.

MARS

Fenomen “polarnih kapa” na Marsu nije nepoznat široj javnosti. Zadnja izgubljena letjelica (“Mars Polar Lander”) imala je zadatak istražiti dostupnost vode na polovima.

ZEMLJA

1. Stali smo kod seizmologije. Zamislimo potres; od epicentra se šire valovi koji se mogu detektirati. Da budemo precizniji: šire se kroz tvrdnu masu, zemljinu koru. Zemljotres u Houstonu se ne može detektirati na drugoj stani globusa – negdje oko Indonezije. Razlog? U centru Zemlje nema kore, vrste mase. I, znanstvenici kažu, centar Zemlje je teku i, a kroz teku inu se ova vrsta valova ne kre e. Pristalice teorije “Shear waves” tvrde nešto drugo: razlog je to što je centar Zemlje šupalj – ispunjen zrakom i prostorom. A kroz njih se ovi valovi ne mogu pomicati.

2. Sli no je i sa “Pulse waves” teorijom. Zvu ni valovi se ne šire kroz prostor i zrak, ali se savijaju (kre u) oko Zemljine kore (koja je nalik školjki). I izlaze, znatno oslabljeni, na drugu stranu. Njihova se putanja savija od površine prema unutrašnjosti. U jednom momentu, kada nai u na šuplju unutrašnjost Zemlje, izme u 103 i 143 stupnjeva, ne može se detektirati njihovo prisustvo. Oni valovi koji dosegnu izvan 143 stupnja reflektiraju se od površine. Ali su slabiji, jer su morali putovati dvostruko brže zaobilaze i središnju šupljinu.

3. Nadalje, znanstvena je tvrdnja da je ve i pritisak što se ide ka centru Zemlje. I zbog njega centar mora biti u teku em stanju i time se opravdavaju efekti gornje dvije teorije.

Ipak, prisjetimo se naših asova fizike. U ili su nas da je centar gravitacije negdje u središtu Zemlje. I tlak se smanjuje s dubinom kako se centar približava. Sve stvari postaju bestežinske zbog ubrzanja gravitacije u svim pravcima prema masi.

Ima li onda teku e usijane lave u centru planeta ako nema pritiska da je izazove?

4. Vjerojatno glavni dokaz da je naša Planeta solidna, vrsta masa je njena kalkilirana gusto a. Ona je izvedena iz Newtonove gravitacijske formule koji se koristio Kavendisovom gravitacijskom konstantom. Ona daje Zemlji prosje nu gusto u od 5,5 gm / cc. Stijene na površini Zemlje su gusto e 2,7 gm/ccm u prosjeku. Zna i da bi se, idu i ka unutrašnjosti, moralo nailaziti na sve guš i materijal. U prosjeku, gusto e željeza ili 8,3 gm/ccm. Matemati ki prosjek $(2,7 + 8,3 = 10,5$ podijeljeno sa $2 = 5,5$).

U e-mail-u našoj skupini (1999/1/26.) Vern Atkinsona itam sljede e:

“... Cavendish je napravio pogrešku u kalkuliranju svoje konstante jer tijekom svog eksperimenta nije uzeo u obzir dva seta sile zakrivljene težine. I, umjesto da rezultate raspodijeli na dva seta, on ju je dodijelio samo jednom i krivo odredio gravitacijsku konstantu. Korigirana gravitacijska konstanta tako dobiva vrijednost od 1,38 umjesto 5,5.”

Dalje mogu i ja ra unati. Ako je gusto a Zemlje na površini 2/7 onda se prema unutrašnjosti smanjuje. Pošto je gusto a vode 1,00, slijedi zaklju ak da je ve im dijelom unutrašnjost Zemlje – šuplja! Jer bi teku ina i stijene na površini bile znatno iznad o ekivanog 1,38.

5. I, posljednji za danas, prilog zašto bi Zemlja trebala biti šuplja. Kod velikih potresa ustanovljeno je da Ona odzvanja kao zvono s periodom od 54 minuta. To bi mogao biti i finalni dokaz da je Ona i šuplja kao zvono.

U sporadi nim, misti nim znanjima Tibeta koji ponekad dopiru do naših ušiju, posebno je mjesto teorije Shambhala. Ukratko, ona kaže:

“Gaja je velikodušna i dobro udna majka koja štiti svako od svojih stvorenja. Gaja je istovremeno i živo bi e i stanica makrokosmi kog organizma koje sudjeluje u evoluciji, a koje mi nazivamo Bogom.

Duboko ispod 800 milja zemljina kore, u središtu u kojem leži centar gravitacije, otvara se unutarnja šupljina. Ona je osvjetljena s solarno-kineti kom energetsom masom koja je 600 milja široka i emitira radijaciju. U susretu s unutarnjom atmosferom ona postaje svjetlost, toplina i život.

Šupljina je radijusa 5800 milja i osvjetljena je konstantnom, blagom, zlatnom svjetloš u koja kreira tropsku klimu koja omogu uje raskoš prirode.

Gajin magnetski polovi se otvaraju u cikli kim udisajima od 24 sata na svakih šest mjeseci. Otvori dosežu 1.400 milja i predstavljaju dvije od devet akri (vitalnih centara) koje Gaja ima. Osnovna akra je u planetarnom centru, unutar solarnog energetskog nukleusa koji iluminira Unutrašnjost. Ovdje po iva Gajina kozmi ka mo . Sva sile materije, energije i dimenzije vremena / prostora ovdje imaju izvor.

Preostalih šest akri su smještene na ekvatorijalnim crtama, 60 stupnjeva jedna od druge. Svaka od njih ozna ava razli it aspekt Gajine egzistencije.

Unutar zemlje živi veliki broj bi a razli itih kultura i tradicija. Oni se razlikuju i po razli itom razini životne frekvencije, koja opet ovisi od dostignutog stupnja evolutivnog.

Pojedine pasmine okupiraju gigantske pe ine i podzemne prostore u Unutrašnjosti, komuniciraju i jedni s drugima preko tunela. Ovdje se mogu na i neki uveni gradovi naseljeni bi ima sa površine koji su emigrirali u drevnim vremenima. Oni žive na mnogo višoj razini u usporedbi s ljudskom rasom, u perfektnoj simbiozi s planetom i životnim realitetom.

U podzemnim prostorima se nalaze i tajne baze vanzemaljskih grupa. Neke od njih su u kontaktu s okultnim silama na površini zemlje, dok su druge u vezi s Agartinim sustavom.

Eteri ni grad Shambala je najviši izraz ove unutarnje civilizacije koji vibrira na solarnim frekvencijama. Tu se kreativna ideja i astralni program za Gajinu evoluciju razvija. Tu prebivaju i najstarija bi a, na najvišim frekvencijama, koji posjeduju Sun evu Gnosti ku Svijest. Oni su prvi stanovnici Gaje i stvaraoci ljudske rase. Prethodno su došli sa Sirijusa, a još prije sa Oriona odakle potje e njihova dinastija ... “

Fenomen “sjevernih svjetala”, odnosno aurore borealis, se smatra anomalijom. Znanstvena objašnjenja o sudaru sun evih estica sa Zemaljskim plinovima je labava. Hipoteza o šupljoj planetarnoj lopti baca druga ije svjetlo na ovaj problem ...